Entstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35461
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

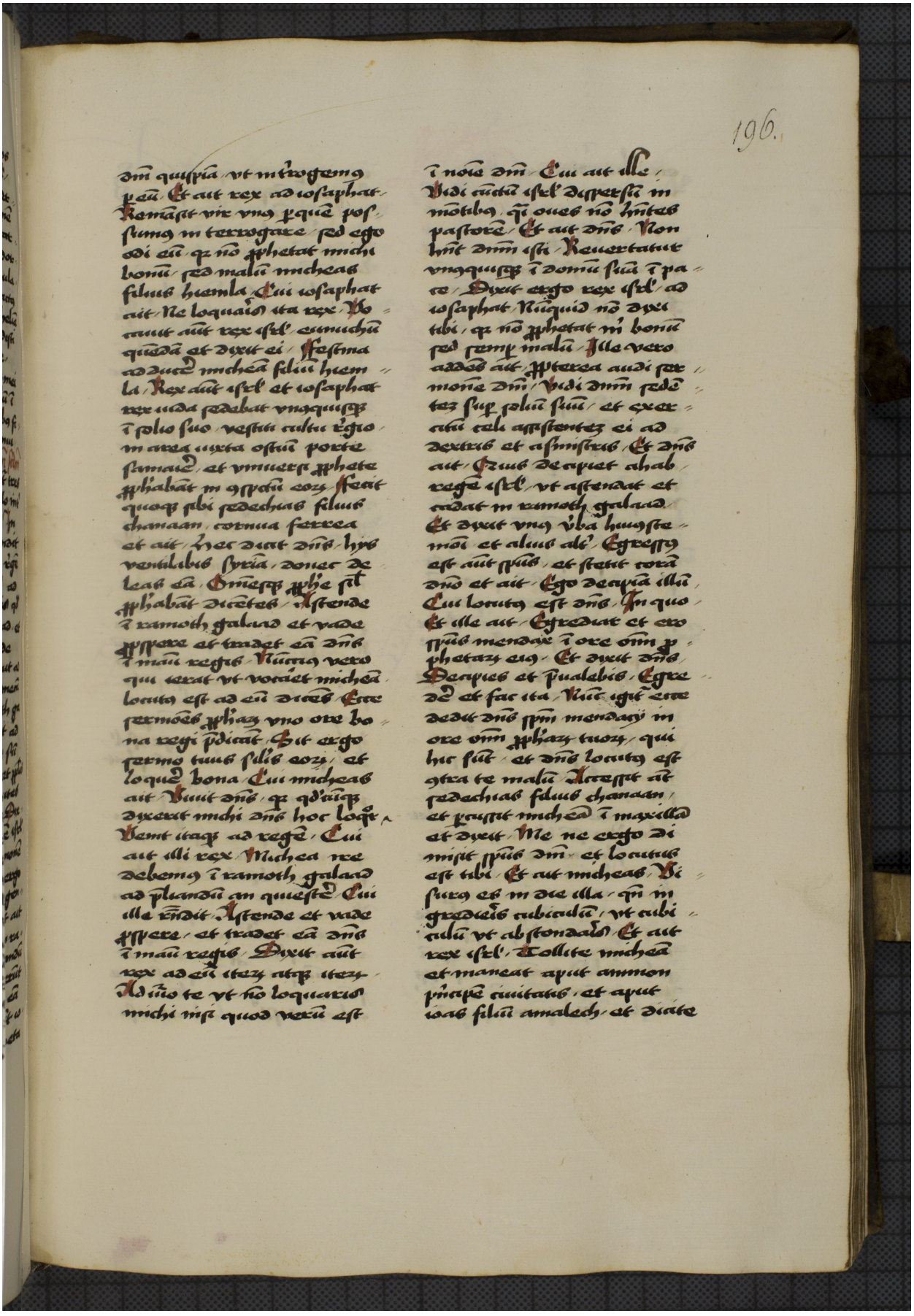

196.

dñi quisquia vt mittergerm
pau. Et aut rex ad iosaphat
Remast vir vnus p quē pos
sumꝰ in terrogare sed ego
odi eū qr nō ꝓphetat mihi
bonū sed malū micheas
filius hiamla. Cui iosaphat
ait Ne loquat̄ ita rex. Vo
cauit aut rex isr̄l eunuchū
quēdā et dixit ei festina
adduc micheā filiū huem
la. Rex aut isr̄l et iosaphat
rex iuda sedebat vnusquisq
i solio suo vestiti cultu. ē glo
m area iuxta ostiū portē
samarie. et vniuers ꝓphete
ꝓphabāt in cōspectu eoꝝ. Sedt
quoq; sbi sedechias filius
chanaan cornua ferrea
et ait. Hec dicit dñs. Hys
ventilabis syriā donec de
leas eā. Omes ꝓphe sīt
ꝓphabāt dicentes. Ascende
i ramoth galaad et vade
ꝓsperē et dabit dñs
i manu regis. Nuntꝰ vero
qui ierat vt vocaret micheā
locutꝰ est ad eū dicēs. Ecce
sermōes ꝓphaꝝ vno ore bo
na regi ꝓdicāt. Sit ergo
sermo tuus sīlis eoꝝ. et
loquē bona. Cui micheas
ait. Viuit dñs qr qd'cūq
dixerit mihi dñs hoc loqr̄.
Venit itaq; ad regē. Cui
ait illi rex. Micheā nre
debemꝰ i ramoth galaad
ad pugnādū an quiescē. Cui
ille rndit. Ascende et vade
ꝓsperē. et tradet eā dñs
i manu regis. Dixit aut
rex ad eū iterū atq; iterū.
Adiuro te vt nō loquaris
mihi nisi quod verū est
i nōe dñi. Cui ait ille.
Vidi cūctū isr̄l dispersū m
montibꝰ. sicut oues nō habēs
pastorē. Et ait dñs. Non
habēt dñm isti. Reuertatur
vnusquisq; i domū suā i pa
ce. Dixit ergo rex isr̄l ad
iosaphat. Nūquid nō dixi
tibi. qr nō ꝓphetat mi bonū
sed semp malū. Ille vero
addēs ait. Ptērea audi ser
monē dñi. Vidi dñm sedē
tē sup soliū suū. et exer
citū celi assistentē ei ad
dexterā et asinistrā. Et dñs
ait. Quis decipiet ahab
regē isr̄l. vt ascendat et
cadat in ramoth galaad.
Et dixit vnus vba huncste
modi et alius alt̄. Egressꝰ
est aut spūs. et stetit cora
dño et ait. Ego decipiā illū.
Cui locutꝰ est dñs. In quo
Et ille ait. Egrediar et ero
spūs mendax i ore oīm ꝓ
phetaꝝ eius. Et dixit dñs.
Decipies et prualebis. Egre
dere et fac ita. Nūc igit ecce
dedit dñs spūm mendacij in
ore oīm ꝓphaꝝ truꝝ. qui
hic sunt. et dñs locutꝰ est
ptra te malū. Accessit aut
sedechias filius chanaan.
et percussit micheā i maxillā
et dixit. Me ne ergo di
miserit spūs dñi. et loquat̄
est tibi. Et ait micheas. Vi
sura es in die illa. qn in
gredieris cubiculū. vt abdi
tus vt abstondaris. Et ait
rex isr̄l. Tollite micheā
et maneat apud ammon
principē ciuitatis. et apud
ioas filiū amalech. et dicite